

ПРОЛѢТЕНЪ ДЕНЪ

Бързатъ ручеитѣ. Ромолѣ
 По наклони, по брезди.
 Покривѣ селски, и отъ него
 Щърка надъ полета бди.

Тихо гали се южняка
 Съ бѣлитѣ платна отъ снѣгъ.
 Въ храсталалитѣ — кокиче,
 А на припекъ — кукурякъ.

Свеженъ лѣхъ отведѣ се носи
 Надъ хълми и равнини.
 Прѣсналъ стадото, овчара
 Свири ни за стари дни.

Шумъ и глѣчъ въ нивя и въ село,
 Тамъ и тукъ едно е — трудъ.
 Бѣгай, зимо! Ний не щеме
 Твоята леность, твоя студъ.

С. Чилингировъ